

Partnerstvo između roditelja i njegovatelja

Partnerstvo između roditelja i njegovatelja u dječijim obdaništima osigurava bolje rezultate za sve. Međutim, nije uvijek lako ostvariti to partnerstvo.

Zašto su teška partnerstva?

Većina službi ima pravila kako se odnositi prema roditeljima, ali primjena ovih pravila u praksi je često veliki izazov. Nekada njegovatelji misle da oni čine roditeljima uslugu preuzimajući brigu o djetetu. Ponekada njegovatelji u porodičnom dnevnom centru opisuju svoj rad kao uzimanje djece drugih ljudi u svoju porodicu i njihovo tretiranje kao da su i oni njihovi. Neki ljudi koji rade u dječijim obdaništima tvrde da oni imaju više uticaja na djecu, nego što imaju njihovi roditelji. Ne samo da su ova stanovišta netačna, već su štetna po dobrobit djece. Vrijeme provedeno u dječijem vrtiću nije zamjena za odrastanje u krugu porodice, a njegovatelji u obdaništima ne preuzimaju mjesto roditelja i nemaju više uticaja na djecu, nego što imaju njihovi roditelji.

Partnerstvo u dječijim službama ima mnogo istih karakteristika kao što poslovna ili lična partnerstva imaju. One uključuju obostrano poštovanje; povjerenje; osjetljivost na perspektivu drugih, ili suosjećanje; stalno otvorenu «obostranu» komunikaciju; zajedničke ciljeve koji su jasni i dogovoreni; timski rad; odsustvo rivalstva ili konkurencije; priznavanje i cijenjenje individualnog doprinosa i snage partnera i zajedničko donošenje odluka.

Nekada se partnerstvo pogrešno tumači kao uključenost roditelja, koja obično uključuje roditelje u pomaganju kod stvari kao što su dolazak na radne akcije, prikupljanje fondova, odlazak na ekskurzije, ili članstvo u upravnom odboru. U nekim službama postoji mnogo uključenosti roditelja, ali ne i partnerstva. Partnerstvo uključuje dijeljenje moći, a fokus partnerstva je dijete, a ne služba.

Šta pomaže?

Partnerstvo je poštovanje na djelu. Gdje postoji partnerstvo:

- Tu je stalna neformalna konverzacija o djetetu, obično za vrijeme ostavljanja ili uzimanja djeteta.
- Roditelji i njegovatelji se osjećaju slobodnim da tenzije, probleme ili brige izbace na površinu i razgovaraju o njima.
- Njegovatelji nađu načina da se povežu sa roditeljima, pruže im uvid u dan njihovog djeteta, na načine koji idu dalje od običnog prikazivanja dnevnog ili sedmičnog programa.
- Njegovatelji dijele sve «dobre vijesti» koje se odnose na dijete.
- Fokusanje roditelja na svoje dijete je prihvaćeno i smatra se poželjnim, te njegovatelji prihvataju da je dužnost roditelja da budu uzbuđeni zbog toga i budu jaki zastupnici svoga djeteta.
- Roditelji se podstiču da dijele informacije, iskažu brige, postavljaju pitanja, prave zahtjeve i daju konstruktivne kritike. Njegovatelji uzimaju za ozbiljno šta roditelji misle i šta roditelji žele.
- Njegovatelji rade sa samouvjerenjem, spremni na pregovore, ali istovremeno svjesni svoje krajnje tačke, samouvjereni dovoljno da istraju uprkos preprekama i otvoreni za perspektive drugih.
- Očekivanja su individualizirana, jer su ona kod djece.

Kamen temeljac visokog kvaliteta dječijih obdaništa je tamo gdje je potpuno jasno da je najvrjednija stvar koju njegovatelj u ranom djetinjstvu može pružiti djetetu, jačanje roditeljsko-dječije veze i pojačanje roditeljskog poštovanja i vrjednovanja svog djeteta.

Ove informacije za roditelje možete naći na drugim jezicima i skinuti i odštampati sa [Early Childhood Connections](http://www.econnections.com.au) webstranice.

www.econnections.com.au

Na inicijativu

Uz podršku

National Childcare Accreditation Council

Australian Government
Department of Family and
Community Services